

[Justitsministeren]

at skabe betydelig aversion og betydelig berettiget utilfredshed på grund af den forskelsbehandling, det vil føles som for en masse mennesker, der ikke var så heldige at komme med i benådningsstrømmen.

På tilsvarende måde frygter jeg, at hvis vi på grund af kapacitetsproblematikken, uden at det ses og vurderes i en større sammenhæng, f. eks. siger: slip nogle af de indsatte ud af fængslerne tidligere, end de bliver i dag, så kommer en sådan anvendelse af den prøveløsladelsesinstitution, vi har, også til at virke som noget, der ikke er særlig velovervejet, og som kan give anledning til berettiget kritik. Jeg vil gerne ved en anden lejlighed i retsudvalget eller i finansudvalget, hvad der nu falder rigtigst i denne sag, diskutere de ting og redegøre for de synspunkter og vurderinger, der ligger til grund for det resultat, jeg har måttet ende med med hensyn til foreøgelsen af kapaciteten.

Dernæst siger fru Ebba Strange, at udviklingstendensen i kriminalpolitikken er negativ. Jeg kan notere ét negativt skridt, det har vi diskuteret tidligere i dag, og det er det med den stærkere kontrol, de stærkere indgreb, der er på vej over for indsatte og besøgende i fængslerne. Det bryder jeg mig ikke om, men som jeg sagde under den tidligere debat, så anser jeg det for at være en nødvendighed. Det er det eneste skridt i mere restriktiv retning, jeg kan konstatere.

Så blev jeg spurgt af fru Ebba Strange, om jeg var i stand til at sige, hvordan domspraksis i ensartede tilfælde har udviklet sig. Fru Ebba Strange var så venlig at sige, at det kunne jeg sikkert ikke svare på på stående fod, og det må jeg give ret i, det kan jeg ikke. Jeg er ikke sikker på, at der er talmateriale, der umiddelbart er tilgængeligt, og som kan give mig mulighed for et hurtigt svar.

Så vil jeg gerne kommentere de bemærkninger, der er faldet fra hr. Hagen Hagensen og hr. Bernhard Baunsgaard om, at en eventuel forsøgsordning med hensyn til samfundstjeneste ikke alene bør foregå i København. Jeg har sagt det i min indledning, og jeg vil gerne sige det endnu tydeligere: jeg er enig med de to talere, der har sagt det. Det bør ikke alene foregå i København, og vi er i færd med at undersøge, hvilke andre områder eller hvilket andet område der kan anvendes i denne forbindelse. Det er rart med alsidige erfaringer i en sag af denne art.

Jeg vil gerne sige til sidst, at jeg kan i og for sig godt dele det synspunkt, der er blevet givet udtryk for flere steder fra, nemlig at debatten om alternativer til frihedsstraf, om resocialisering og afsoningsvirkninger osv., måske nok kan virke lidt skæv, når den foregår foranlediget af et aktstykke med det indhold, som dette aktstykke har. Det kan jeg godt være enig i. Men jeg har alligevel for mit eget vedkommende fundet, at det var en god anledning til at diskutere på et mere principielt plan. Jeg vil gerne sige, at uanset at jeg langt fra er enig i alle de indlæg, der er kommet, og alle de synspunkter, der er kommet, så har de for det altovervejende flertals vedkommende været præget af en meget saglig og meget indgående vurdering af den problematik, vi står over for. Det synes jeg kun der er grund til at være taknemlig for.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Inden jeg giver ordet til ordføreren for forespørgerne, vil jeg gerne – også af hensyn til overvejelserne af, om vi skal holde en pause nu – vide, hvilke af ordførerne der ønsker ordet. (Ophold). To korte bemærkninger, tak.

Ebba Strange (SF):

Jeg skal takke for debatten. Jeg kan forstå på formanden, at den ikke bliver så vældig lang nu. Jeg skal heller ikke gøre mine slutord så mange.

Jeg synes generelt, at det har været godt, at vi har fået den sag hernel. Jeg kan ligesom hr. Askjær Jørgensen godt høre, hvor det går henad, og jeg kan godt høre, at den sag såmænd nok ryger igennem finansudvalget, og så står vi altså dér med de 400 ekstra fængselspladser. Men jeg synes alligevel, det er vigtigt, at vi har fået sagt de ting, som vi har haft lejlighed til.

Jeg synes, det har været en deprimerende debat. Jeg synes egentlig, det er fantastisk at sidde og høre den ene ordfører efter den anden, fra socialdemokratiske, radikale og liberale partier, stå og være enige med hinanden om, at det kun – nej, så stærkt har de vel ikke sagt det, men at det ikke gavner at sætte folk i fængsel, at det snarere skader dem, og at deres erklærede politik er, at vi skal undgå at sætte så mange i fængsel, som vi gør, og så alligevel med et pennestrøg bevilge 100